

راه خامنه‌ای شهید، ادامه راه سیدالشهدا

مثل جدش حسین

سرمقاله

از همین منظر، حضور بی نظیر مردم در صحنه‌های مختلف پس از شهادت رهبر انقلاب اسلامی، صرفا واکنشی عاطفی به فقدان ایشان نبود. این حضور، تجلی همان «شور حسینی» بود که رهبر معظم انقلاب اسلامی از آن یاد می‌کنند؛ شور و حرکتی که ریشه در ایمان مردم به همان مکتب دارد. هنگامی که ایشان می‌فرمایند: «حال هم همان شور حسینی، ملت ما را بعثت بخشیده و مکتب خمینی کبیر و خامنه‌ای شهید را جلوه‌ای تازه داده است»، در واقع بر همین حقیقت تأکید می‌کنند که شهادت، اگر در امتداد مکتب عاشورا باشد، نه تنها یک راه را متوقف نمی‌کند، بلکه آن را زنده‌تر، فراگیرتر و اثرگذارتر از گذشته می‌سازد. از همین روست که این حرکت، محدود به مرزهای ایران نیز نمی‌ماند. همانگونه که پیام عاشورا در قرن نخست هجری در کربلا متوقف نماند و به الهام‌بخش همه آزادگان جهان تبدیل شد، امروز نیز شهادت مظلومانه رهبر حسینی ایران، فراتر از مرزهای جغرافیایی رفته است. در همین چارچوب است که رهبر انقلاب از انعکاس این شور در دیگر کشورهای اسلامی، به عنوان «زلزله در باطل» یاد می‌کنند.

مسیر نثار کند. اما مکتب عاشورا، تنها به انسان سازی ختم نمی‌شود، جامعه هم می‌سازد. مهم‌ترین ویژگی نهضت امام حسین علیه السلام آن است که خون او، پس از شهادتش، خاموش نشد، بلکه جوامع را به حرکت درآورد. آنچه عاشورا را جاودانه کرد، موجی بود که پس از آن در وجدان امت اسلامی پدید آمد؛ موجی که خواب‌رفتگان را بیدار کرد، حقیقت را آشکار ساخت و مسیر تاریخ را تغییر داد. به همین دلیل است که حضرت آیت‌الله سیدمجتبی خامنه‌ای رهبر معظم انقلاب اسلامی، در ادامه همان پیام می‌فرمایند: «در زمره حسینیان، کسانی هستند که وقتی در راه حسین و برای مکتب و مرام حسین علیه‌السلام، خوشنشان مظلومانه بر زمین می‌ریزد، امت اسلام به حرکت درمی‌آید و آن زمان، به عاشورا و آن مکان، به کربلا متصل می‌شود.» این، در حقیقت، شرح همان سنت الهی است که در عاشورا شکل گرفت؛ سنتی که بر اساس آن، خون پیشوای شهیدمان، پایان یک حرکت نیست، بلکه آغاز بیداری یک ملت است.

روشن‌ترین نمونه‌های اقتدا به این مکتب است. حیات سیاسی و اجتماعی ایشان، از نخستین سال‌های مبارزه با رژیم پهلوی تا سال‌های طولانی هدایت انقلاب اسلامی، همواره با ایستادگی، تکلیف‌مداری، مقاومت، مردم‌باوری و دفاع از عزت امت اسلامی گره خورده بود. همان مفاهیمی که شالوده نهضت عاشورا را شکل می‌دهند. به همین دلیل است که رهبر معظم انقلاب اسلامی، در پیام خود به مناسبت تشییع و تدفین آقای شهید ایران، توصیف ایشان را با عبارتی آغاز می‌کنند که در حقیقت، خلاصه‌ای از یک عمر مجاهدت است: «او حسینی بود، حسینی اندیشید، حسینی حرکت کرد، حسینی جهاد و مقاومت نمود، حسینی زیست و حسینی خون خود را در راه مکتب حسین تقدیم کرد و به شهادت رسید.» این تعبیر، تنها ستایش شخصیت قائد شهید امت نیست، بلکه تبیین مکتب ایشان است. یعنی «حسینی بودن» به معنای آن است که اندیشه انسان از مکتب عاشورا الهام بگیرد، حرکتش بر مدار تکلیف باشد، مقاومتش در برابر ظلم متوقف نشود و اگر روزی میدان به تقدیم جان رسید، آن را نیز در همان

> در طول تاریخ، هیچ شخصیتی را نمی‌توان یافت که همچون حضرت امام حسین علیه السلام، مرزهای زمان و جغرافیا را درنور دیده و به اسوه‌ای جاودانه برای همه آزادگان جهان تبدیل شده باشد. عاشورا، مکتبی است که به انسان می‌آموزد چگونه بیاندیشد، چگونه انتخاب کند، چگونه در برابر ظلم بایستد، چگونه از حقیقت دفاع کند و حتی چگونه جان خود را در راه آرمان‌های الهی تقدیم کند. از همین روست که در طول قرن‌ها، هر جا سخن از مقاومت، آزادگی، ایثار و عزت بوده، نام حسین بن علی نیز در کنار آن درخشیده است.

حضرت سیدالشهدا علیه السلام تنها با سخنان خود تاریخ را نساخت، با زندگی عزتمندانه، با مبارزه و در نهایت با شهادت خود، الگویی جاودانه برای همه کسانی آفرید که می‌خواهند زندگی‌شان رنگ خدا و حقیقت داشته باشد. از این منظر، «حسینی بودن» نیز یک شیوه زیستن است. شیوه‌ای که اندیشه، عمل، مجاهدت، صبر، مقاومت و حتی شهادت را در چارچوب مکتب عاشورا معنا می‌کند. رهبر شهیدمان حضرت آیت‌الله سیدعلی خامنه‌ای،

اعتراف ناکارآمدی گزینه نظامی در تنگه هرمز

> تنگه هرمز از سوی آمریکا به بهانه جدید برای نقض تعهدات و ادامه ماجراجویی علیه ایران تبدیل شده است. این تنگه در آب‌های سرزمینی ایران قرار دارد و مدیریت ایران بر آن مسئله‌ای خدشه‌ناپذیر است. اما آمریکا نمی‌خواهد این واقعیت را بپذیرد و با حملات پراکنده و تهدیدات مکرر به دنبال عقب نشینی ایران از این حق مسلم است که البته با پاسخ قاطع ایران مواجه شده است. در همین ارتباط دنی سترینوویچ کارشناس امور ایران در اندیشکده امنیت رژیم صهیونیستی گفته است: «(سؤال استراتژیک بزرگتر این است که دولت آمریکا انتظار دارد این حملات چه دستاوردی داشته باشد. اگر هدف بازگشایی تنگه هرمز با زور باشد، بعید است که کمپین فعلی کافی باشد. در حال حاضر، به نظر می‌رسد عملیات آمریکا بر تحمیل هزینه‌ها بر ایران متمرکز است تا تغییر اساسی واقعیت استراتژیک در تنگه.» رویکرد نظامی آمریکا در تنگه هرمز نه تنها راهبردی نیست، بلکه مبتنی بر محاسبات اشتباه درباره اراده ایران است. تنگه در حاکمیت کامل ایران قرار دارد و هرگونه اقدام خصمانه با پاسخ متقارن و هوشمندانه تهران خنثی شده است. تجربه نشان داده که فشار نظامی، نه تنها ایران را به عقب نشینی وادار نمی‌کند، بلکه باعث افزایش هزینه امنیتی برای آمریکا و متحدانش در منطقه می‌شود. آمریکا به جای پذیرش واقعیت حقوقی و ژئوپلیتیک، در دام زیاده‌خواهی راهبردی افتاده است. ادامه این روند، جز بی‌ثباتی بیشتر و افشای ناکارآمدی ابزار زور در برابر ملتی با انسجام داخلی، حاصلی در پی نخواهد داشت.

آخرین خبر سناتور متوهم در گورستان تاریخ

> مرگ لیندسی گراهام، سناتور جمهوری خواه و جنگ طلب آمریکادر ۷۱ سالگی، به عنوان حذف یکی از مهم‌ترین معماران سیاست فشار، تحریم و تقابل نظامی علیه جمهوری اسلامی ایران از صحنه سیاسی واشنگتن به شمار می‌رود. گراهام طی بیش از دو دهه، از اصلی‌ترین حامیان مداخلات نظامی آمریکادر غرب آسیا، تشدید تحریم‌ها علیه ایران و حمایت بی‌قید و شرط از رژیم صهیونیستی بود. آنچه مرگ او را بیش از پیش مورد توجه قرار داد، آخرین سخنانش بود. به روایت اکسیوس، گراهام تنها چند ساعت پیش از مرگ، در پاسخ به توصیه اطرافیان برای مراجعه فوری به پزشک، بالحن طنزآمیز گفت: «(الان نمی‌توانم بمیرم؛ هنوز باید تحریم‌های روسیه را پیش ببرم، موضوع ایران را حل کنم و عادی‌سازی روابط اسرائیل و عربستان را به سرانجام برسانم.)» اما ساعاتی بعد، خبر مرگش منتشر شد و تمام این توهم‌ها ناتمام ماند. واکنش‌ها به مرگ او نیز جایگاه ویژه‌اش در میان جریان‌های حامی جنگ و اسرائیل را آشکار کرد. دونالد ترامپ، گراهام را «میهن‌پرستی واقعی» خواند و دستور داد پرچم آمریکادر کاخ سفید نیمه‌افراشته شود. بنیامین نتانیاهو نیز اعلام کرد اسرائیل «بزرگ‌ترین دوست خود» را از دست داده و هرتزوگ، بن‌گویرو لاپید نیز با پیام‌های جداگانه از او تجلیل کردند. کارنامه گراهام مملو از مواضع تهاجمی بود؛ از حمایت از اشغال عراق و جنگ غزه تا دفاع از تغییر نظام در ایران و ترغیب دولت ترامپ به اقدام نظامی علیه تهران. او تنها در سال‌های اخیر بیش از ۱۴ بار خواستار حمله به تأسیسات نفتی و انرژی ایران شد و دی‌ماه گذشته سقوط جمهوری اسلامی را نزدیک می‌دانست. اما این سناتور جنگ طلب و متوهم نیز به گورستان تاریخ سپرده شد و جمهوری اسلامی با قدرت روزافزون در حال کنشگری منطقه‌ای و جهانی خود است.

روایت بدرقه آقای شهید ایران می‌روم پیش آقا

> خواب و بیدار بودن که دو خانم، مشغول صحبت، وارد کوپه شدند. اولی دخترک افغانی بلیط‌دار بود و دومی بدون بلیط آمده بود داخل قطار. با آمدن متصدی قطار برای چک بلیط‌ها، گفت بلیط نداشت و همین کف کوپه می‌نشیند، فقط پیاده‌اش نکنند، چون باید برود مشهد. نامش ثبت شد، حساب کرد و دوباره آمد. در کف کوپه‌ی چهارنفره‌مان، به پله‌ها تکیه داد و نشست. خانمی شصت‌ساله بود، ساکن محله‌ی محلاتی تهران، با لباس‌هایی یک‌دست موشکی و یک کیف دستی کوچک. می‌گفت: مراسم تشییع تهران و قم و جمکران را رفتم. قرار نبود مشهد بروم، اما با دیدن مردم عراق در تشییع، مخصوصاً وقتی زهرا کوچولو را در نجف دیدم، دیگر نتوانستم در خانه بمانم. از همان محلاتی با اتوبوس دوبار رفت تا راه آهن و برگشت تا بلیط بگیرد، اما نبود. آخر کار همراه با خانمی آمد و بعد از ورود به قطار و گرفتن بلیط نصف و نیمه، که خیالش راحت شد پیاده‌اش نمی‌کنند، با خانه تماس گرفت و گفت: «می‌روم مشهد، پیش آقا.» خانم، ساکن محله‌ی محلاتی تهران، اهل شهر محلات بود؛ شهر گل‌های خوشبو و زیبای مریم، میخک، گلابیل، زنبق و وز. لا به‌لای صحبت‌هایش گفت: «(ما همیشه بهترین و خوشبوترین گل‌ها را برای حرم امام‌رضای فرستیم، اما این بار قراره گل‌هایی خوشبوتر و زیباتر از همه‌ی گل‌های دنیا بیان مشهد. مگه می‌شد برای دیدنشون نرم؟)»

طاهره راهی